

Ebben a helyzetben kell magyar nemzetünk számára az *Életet* szavatoló utat megkeresni és azon elindulni. A Magyarok IX. Világkongresszusa vállalja a kihívást, és felelősen viszonyul hozzá.

A sémiták, árjak és turániak – őstörténeti konferencia elfelejtett korok tudását és tanulságait emeli át a mába és bocsátja a *Jövő a Szent Korona jegyében – nemzetstratégiai*, valamint *A Fény üzenete – kulturális konferencia* rendelkezésére, amelyek a jövőt fürkészik, és egy, a magyarság számára élhető jövőt szavatoló, korszerű világkép megalkotásán fáradoznak, konkrét állam-, társadalom- és közösségszervezési megoldásokat is ajánlva.

Sántha Attila dolgozata, amely rehabilitálja a finn-ugorizmus erőltetett menetű térhódítása során hamisnak hazudott *Csiki székely krónikát*, kiegészítve *Benkő Emőkének* most első ízben elhangzó, azt kiegészítő és megerősítő közlésével, látszólag csak ötszáz évet nyit meg a magyarságnak az Árpád Nagyfejedelem vezette honvisszafoglalás előtti időszakából. Ám ez a két dolgozat valójában – bizonyítván a magyarság testvérnépéről, a székelyekről, hogy Attila fiának hátramaradt és mindenkor magyarul beszélő népéről van szó – a hun-székely azonosság révén legalább háromezer évet és sok ezer kilométert nyit meg a magyarság eddig elhallgatott történelmében, a Kárpát-medencétől az egyiptomi *Szfinx*-ig és a kínai *Nagy fal*-ig.

A Kárpát-medencei magyar vértanúság – történeti konferencia számba veszi a magyarságot az elmúlt ezerszáz évben ért magyar-irtásokat. A minden képzeletet fölülmuló magyar-irtás számbavétele és közismertté tétele elegendő elrettentő erővel kell bírjon a lehetséges újabb elkövetőkkel szemben, és elegendő készletet kell jelentsen számunkra az önvédelemhez.

Az *In vivo – orvos-konferencia*, amely immár 11. ülését tartja, valós képet adhat a ma élő magyar nemzedék egészségének aggodalomra bőven okot adó állapotáról. Egyben – felismerései révén – kiutat mutathat Európa „beteg nemzete” részére.

A Trianon-100: „Hiszek Magyarország feltámadásában” – kiütkereső konferenciára leadott nagyszerű dolgozatok ismeretében bizonyossággal állítható, hogy a Magyarok IX. Világkongresszusa, és általa a magyar nemzet egy teljes, Trianon legyűrését lehetővé tevő nemzetpolitikai program birtokába juthat e konferencia révén.

Miután már két ízben – 2008-ban és 2012-ben – tárgysorozatára vette, a Magyarok Világkongresszusa nem kerülheti meg a magyar kulturális örökségnek a magyar nyelv után legbecsesebbnek mondható része, az ősi, élő székely-magyar rovásírás közkinccsé tételének kérdését. *A számítógépes szabványosításon túl – rovásírás konferencia* megoldást keres arra, hogy a sokmillió, okos-telefonján naphosszat internetező magyar fiatal közül legalább egymillióban felkeltse a rovásírás használata iránti érdeklődést. Nem túlzó ez a várakozás, ha abból indulunk ki, hogy ma már elég sokan – közöttük nem-magyar tudósok – vallják, hogy a székely-magyar rovásírás minden ma ismert írás őse.

Az **1956-os Magyar Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójának** szentelt emlékkonferencia minden magyar számára nyilvánvalóvá és közismertté kívánja tenni azt, hogy az 1956-os magyar forradalom messze fölülmúlta a híres francia forradalmat. 1956 lényege ekként foglалható össze három jelszóban: **Szabadság, tisztesség, méltóság**, szemben az idők próbáját ki nem állt Szabadság, egyenlőség, testvériség hamis jelszavakkal. Azt is tudnia kell 60 év után minden embernek, hogy 1956 nem csupán a XX. század történelmének mérföldköve, hanem egyenesen üdvtörténeti jelentőségű esemény volt, amely döntően alakította az egész emberiség sorsát.

Az ugyancsak harmadszor megrendezésre kerülő **„Radványi Jenő” – borászati konferencia** tovább léphet a több ezer éves magyar hagyomány éltetésében és leginkább a nemzet-megújító, új magyar középosztály kialakítása felé.

A 2012 után másodszor ülésező, **„Hamvaidnak elhozása végett...” – Petőfi-konferencia** meglátásom szerint meghozza az áttörést a legnagyobb magyar költő és lángelme, **Petőfi Sándor** mindedig letagadott és megalázóan méltatlanul kezelt, szibériai utóéletének feltárásában és elfogadásában. Ha majd megadatik a nemzeti kegyelet, és Petőfi Sándor újból közöttünk lesz, Vele könnyebb lesz a **halálon** úrrá lenni, és magyar nemzetünk számára az **Életet** szavatolni. Az Ő megjelenése az emberiség XXI. századi életében elhozhatja a világ országaiban a Petőfi Sándor Intézetek létrejöttét, az egyedien ősi és tökéletességében fennkölt magyar nyelv őrzésére – az egyetemes emberiség közös kincseként. Elvégre *„A magyarság az a rejtélyes módon megmaradt nép, amely őriz egy, a görög-római civilizáció előtti, jelentős civilizáció nyelvét, kisebb mértékben kultúráját és még kisebb mértékben – a szerves műveltség, a mitológia, az archaikus népmese által – a hitvilágát”* – olvasható a **magyar nemzet meghatározásának** első mondatában.

Jóllehet, a Magyarok IX. Világkongresszusa is elsősorban rólunk, magyarokról szól, tudvalevő, hogy miként minden időkben, úgy most is, a magyarság sorsa és sorsának alakulása összefügg az egész emberiség sorsának alakulásával, és jóra fordítása kiutat jelenthet az egész világ számára. A Magyarok IX. Világkongresszusa ezen egyetemes feladatának azzal kíván a leginkább megfelelni, hogy megpróbál Isten számára a mai életben ismét helyet teremteni. De nem csupán az egyén és az egyház életében! Hanem az állam berendezkedésétől kezdve – *Jövő a Szent Korona jegyében* –, a legmagasabb tudományokig: a nem-euklidészi geometriától a holografikus világmodellig – és azon is túl.

A Nagyboldogasszony napján, Székesfehérváron ülésező Nyitó-konferencia három kiemelt előadása is ebbe az irányba mutat:

A Sabariában született **Szent Márton** éve lévén, **Molnár V. József** róla szóló előadása nemcsak kötelező feladatot teljesít, hanem eddig ismeretlen tényeket is feltár Pannónia nagy fiának életéből.

A csíksomlyói búcsút évszázadok óta szervező és éltető erdélyi ferences-rend tartományfőnöke, **Orbán Szabolcs** Csíksomlyó jelentőségéről tart előadást.

Balogh Sándor professzor pedig, – aki korábban teljes körűen bizonyította, hogy Amerika Szent István fia, Szent Imre után nyerte a nevét – ismerteti az Albert

Einstein által felvetett, de megoldatlanul hagyott *tér/mező dilemma* őáltala kidolgozott megoldását, amelynek a Magyarok Világkongresszusait szervező Magyarok Világszövetsége a 27. Magyarságtudományi Füzettel egy önálló kötetet szentelt.

Balogh Sándor megoldása egy új világmodell, amely a legmagasabb egzakt tudományok – mag- és kvantumfizika, relativitáselmélet, genetika – világába belehelyezi Istent, és teszi azokat egyazon világmodellel keresztül érthetővé. Ahogy ő maga fogalmaz: „*a teljes valóságot, a gravitációtól és elektromos hullámoktól a fény kettős természetéig, a tudatig és a halál utáni tapasztalatokig, a szabad akarattól és az állati ösztönöktől a szellemvilágig.*”

Lehet, hogy ezzel a dolgozattal a Magyarok IX. Világkongresszusa beírja a nevét az egyetemes emberiség történelmébe?

A magyarság történelmébe mindenképpen. Garancia erre a tíz szakmai konferenciát közel egy éven keresztül szervezők névsora is, akik együttesen és a Magyarok Világszövetségének Elnökségével karöltve a **Magyarok IX. Világkongresszusának Nagybizottságát alkotják: Dr. Aradi Éva, Dr. Bakay Kornél, dr. Borbély Zsolt Attila, Dr. Botlik József, Botos László, Bottyán Zoltán, Dr. Drábik János, Dunajszky Géza, Prof. Dr. Egyed-Zsigmond Imre, Friedrich Klára, Fuksz Sándor, Gábor Ferenc, Dr. Grandpierre Atilla, Hadady László, Hompoth Zoltán, Dr. Horváth Szabolcs, Kiss Endre József, Dr. Mandics György, Sujánszky Jenő, Szakács Gábor, Szondi Miklós, Varga István, dr. Varga Tibor, Zombory István.**

A Magyarok IX. Világkongresszusa várhatóan megerősíti a Magyarok VIII. Világkongresszusának legfontosabb következtetését, mely szerint a magyarság jövője a Szent Korona jegyében van, és a Szent Korona uralta magyar történeti alkotmány keretein „*kívül nincs és nem is lehet életképes magyar nemzet*”. Hiszen „*a Szent Korona Isten gondolata a magyar létről... a magyar küldetésről*” – ahogyan azt **Kocsis István** ihletetten megfogalmazta.

A *Jövő a Szent Korona jegyében* című nemzetstratégiai konferencia-szekció pedig várhatóan kiegészíti a Magyarok VIII. Világkongresszusa által kidolgozott és elfogadott magyar nemzet-meghatározást a **HAZA** fogalmával. Kölcsény Ferencsel szólva: „*A HAZA MINDEN ELŐTT.*”

A Magyarok IX. Világkongresszusának küldöttei megérkezésükkor elsőként vehetik át a tíz szakmai konferencia dolgozatait tartalmazó köteteket, valamint a Világkongresszusra időzítetten megjelenő, három Magyarságtudományi Füzetet. Mindnyájuknak: küldötteknek, előadóknak, vendégeknek és hallgatóknak, miként az olvasóknak is, hasznos és eredményes tanácskozást, jó munkát és olvasást kívánunk.

Velünk az Isten!

Budapest-Kolozsvár, 2016. július 15-én

Patrubány Miklós István Ádám,
a Magyarok Világszövetségének elnöke

Melléklet: Az egyes konferenciák beharangozója